

Všem sborům ČCE

Praha, 17. října 2024
Č.j.: ÚCK/328-3/2024

Etika neshod

Milé sestry, milí bratři,

doporučujeme vaší pozornosti níže uvedený text připravený Komisí pro rozhovor o soužití s LGBTQ lidmi v církvi k otázce neshod v církevním společenství. Činíme tak s vědomím, že této věci nijak nenapomáhají autoritativní rozhodnutí, ať už by se do pozice autority stavěl kdokoli. Činíme tak s nadějí, že jednotlivcům, staršovstvům i sborovým společenstvím záleží na hledání jednoty právě tak jako na autenticitě vlastní víry.

Modlíme se za vás všechny. A Českobratrskou církev evangelickou jako částku církve obecné svěřujeme s důvěrou jejímu Pánu.

S přáním pokoje převyšujícího všeliký rozum lidský,

Pavel Pokorný
synodní senior

Etika neshod

/text Komise pro rozhovor o soužití s LGBTQ lidmi v církvi/

Během podzimu nás kromě schůzí staršovstev čekají konventy a nejspíš i další příležitosti pro společný rozhovor o různých otázkách. Mimo jiné se máme vyjádřit k tomu, zda souhlasíme či nesouhlasíme s možností uzavírat partnerství stejnopohlavních párů. Při hledání společných řešení se může stát, že se nedokážeme shodnout. To by ovšem rozhodně nemělo ohrozit jednotu církve, která stojí na evangeliu zvěstovaném prostřednictvím příběhu Ježíše Krista, dosvědčeném v Písmu.

Tuto skutečnost formuluje už text *[Žijeme spolu v jedné církvi](#)*, přijatý synodem roku 2022: *Bereme vážně biblické svědectví o Bohu... Víme, že k problematice homosexuálních vztahů existují různé výklady a porozumění. Nechceme, aby to vedlo k radikalizaci a nesnášenlivosti ve společnosti i v církvi. Vždyť právě v Českobratrské církvi evangelické, vzniklé v živém rozhovoru různých církevních tradic, smíme své odlišnosti unést a být jednotní v Ježíši Kristu.* V tomto směru připravila Komise také zdůvodnění loňského usnesení synodu o možnosti žehnat stejnopohlavním párům, které letošní synod přijal. Loňské usnesení tak synod potvrdil, ale zároveň přiznal staršovstvům právo s udělováním požehnání ve farních sborech souhlasit či nesouhlasit.

Komise nyní doporučuje pozornosti staršovstev podněty týkající se toho, jak přistupovat k rozhovorům, které doprovázejí neshody, jak je přináší text Rady Společenství evangelických církví v Evropě (GEKE) o genderu a sexualitě *Již není muže ani ženy* (2023). GEKE neboli Leuenberské společenství církví je svazem 94 protestantských církví z Evropy a Jižní Ameriky, mezi něž patří i Českobratrská církev evangelická. Církve se společně hlásí k tzv. Leuenberské konkordii (1973), v níž vyjadřují vzájemné uznání a rovnost navzdory konfesní rozdílnosti, rozdílnosti řádů a rozdílné zbožnosti. Protože čerpáme z pracovní verze rozsáhlého dokumentu, zatím jej nezveřejňujeme. Poskytneme jej na vyžádání v anglickém originálu i v českém překladu.

Zmíněný dokument je pro nás mj. podnětný ve dvou směrech. První a zásadní je i pro nás význam Písma, jeho chápání a výkladů. I další evangelické církve v Evropě znají neshody v porozumění Písmu a výkladech jednotlivých textů vztahujících se k problematice homosexuality. Docházejí ale ke shodě v tom, že zatímco tyto rozdíly nejsou pro jednotu církve nezbytné, učení evangelia ano. Jde-li o problematiku zákona a evangelia, neshoda ohledně homosexuality se týká zákona, ale evangelium o Boží milosti v Kristu má zůstat a zůstává základem jednoty. Evangelium jako sjednocující střed církevního společenství poskytuje jasné kritérium, na jehož základě lze diskutovat o sporných otázkách.

S tím souvisí druhý podnět – otázka jednoty církve se týká nejen etické neshody, ale taky etiky neshod. Pro etiku toho, jak spolu nesouhlasit, je zásadní závazek a povinnost pokračovat ve společném zkoumání a vysvětlování konfliktních postojů. Jedná se, vedle zodpovědnosti za vlastní postoj, také o to, abychom se zapojili do vzájemného, trvalého a otevřeného rozhovoru a reflexe, pečlivě a průběžně společně četli a vykládali Písmo. A abychom také v tomto procesu spolu vytrvali a takřkajíc “předčasně neopouštěli stůl”. Vytrvat spolu ve složitých i bolestných rozhovorech je tak nejen podmínkou jednoty, ale taky jejím skutečným projevem.

Předkládáme tyto poznatky a zkušenosti sesterských církví jako podnětné nejen pro stávající rozhovor k problematice soužití s LGBTQ lidmi v církvi, ale také pro další nesnadné rozhovory, které mohou provázet neshody v názorech a postojích, a přitom v nich zároveň jde o jednotu církve v různosti.

Za komisi

Petr Pivoňka, předseda